ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, κυριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταὶς ἐκλάμψας, τὴ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰαμάτων χαρίσματα, τοὶς ἐν τῇ μνήμη σου ταύτη τὴ Ἱερά, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταὶς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τὴ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοὶς πίστει σὲ αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελωνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σὲ Θεόδωρε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ των ἁμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν καταπονουμένων ἡ κραταιά, καὶ βεβαία ἀντίληψις, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ σὲ ὁρῶσα, Χριστὲ κρεμάμενον, ἡ ἄμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα θρηνωδοῦσα, Υἱὲ καὶ Θεέ, τὶς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου Λόγε, δι' ἧς βροτους, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας!

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θειόν σε δῶρον παμμάκαρ μέλπω, Πάτερ. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ὁ Εἱρμὸς

«Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραώ, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ᾄσωμεν ὧς λυτρωτὴ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται».

Θεοφεγγὴ σὲ ἀστέρα, ὁ νοητὸς Ἥλιος, τῷ στερεώματι Σοφέ, τῆς Ἐκλησίας ἀνέδειξε, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Ἐκ μητρικῆς σὲ νηδύος, Ὁ Ποιητὴς Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρίν, καθαγιάσας εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὔχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ἱδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἔσβεσας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ῥεῖθρα θαυμάτων ἔβλυσας, καύσωνα ἀρρωστημάτων σβεννύοντα, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ὁ ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἤνθησε, Παρθενομῆτορ γλυκασμόν, ἀναβλαστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασι τοὶς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὡς θαυμαστὸς ὁ βίος σου θεόφρον! ὢς φοβερὰ τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σου ἡ πρὸς Θεόν, οἰκείωσις καὶ νεῦσις, καὶ ἀκλινὴς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ῥύμην παθῶν ἀνέστειλας παμμάκαρ, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολεράς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἰσχὺϊ Θεόδωρε.

Οἱ τὴ σεπτὴ προστρέχοντες σορῶ σοῦ, ἐκ ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἰαμάτων τοὺς θησαυρούς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεὰν τὴν ἄφθονον, ὑμνούντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται, τίκτεις γάρ, ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Ἀγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰάσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρωστήματα, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, τὴ σὴ τιμία πάντοτε σορῶ, ἣν προσκυνοῦντες ἀεὶ εὐφημούμέν σε.

Θεοτοκίον

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τὶς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παρθένε ἁγνή, τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τὶς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν, Ἀλλὰ τὴ σή, πρεσβεία ἀγαθή, τούτων μοὶ πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον Τέκνον, τί, σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶσον ὡς Θεός, τὸν κόσμον πάντα, χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ».

Ποταμὸς ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένος ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τοῦ Πνεύματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἀπηγχόνισας τὸν ἐχθρόν, νευραῖς τῶν πόνων τῶν σῶν παμμάκαρ, καὶ τὰ τούτου ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ στρατεύματα, τῶν προσευχῶν σου ξίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς ἐγκρατείας, θεῖον ξύλον ἀνεβλάστησας, εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χριστὸν τεκοῦσα, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀνάτειλόν μοὶ Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεύμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ».

Ἀκοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεννύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοὶς ζόφω κρατουμένοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ τὴ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβούντά σε, τὸν Μάρτυρα Γεώργιον, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας, καὶ τούτου ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργήν.

Ἀνόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπείνωσιν, ἔσχες ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὅθεν ὑπερβάλλουσαν, χάριν εὗρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάχραντε, τὴν ἐκτακείσάν μου διάνοιαν, φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἄναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

«Ζάλη μὲ λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με».

Μέριμναν τῶν γηΐνων ἀπεκρούσω, ὅλον δὲ ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐνηδόμενος τούτου καλλοναίς, καὶ ταὶς ἀναβλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσιν.

Ἔλυσας παγετὸν τῆς ἁμαρτίας, κρύει πιεζόμενος, κλωβοῦ ἱστάμενος μέσον, καὶ ὡς ἄσαρκος Πάτερ, προσβολάς, ὑπήνεγκας ἀέρων, θεία θαλπόμενος χάριτι.

Λάρνακι ἱερά σου προσιόννες, ὀσμῆς θείας γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσωδίας λυτρούμενοι παθῶν, οἱ πόθω σὲ τιμῶντες, θαυματουργὲ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Παθῶν μὲ τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπογνώσεως, χειμάζει μου τὴν καρδίαν, κυβερνήτην κυήσασα Χριστόν, Παρθένε καὶ Σωτήρα, ῥύσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὡς πυρίνω ἅρματι, ταὶς ἀρεταὶς Θεοφόρε, ἐπιβὰς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρωπος σὺν τοὶς Ἀγγέλοις περιχορεύων, διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θεῖον, δοχεῖον Θεόδωρε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι

- Καὶ Θεοδώρω, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
- Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.
- Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρου θείου πόθου,
- Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ μὲ χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὃς ἐστι Σίμων ὁ Ζηλωτής, ἤτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς τὸν Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχοι

Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς Ναθαναὴλ μέγαν, Τὴν Ναζαρὲτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Ταὶς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παίδας, ἀφλέκτους τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ κυριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τούς αἰῶνας».

Ὡς ἀψευδὴς Ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι, καὶ παθῶν νεκρότητι, θῦμα εὐῶδες Παμμάκαρ, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ, προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατείας, ἱδρῶσι κατέσβεσας, αὐχμόν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεσι θαυματουργέ, ὡς Ἠλίας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, εὐχαίς σου ὑπανοίγων.

Ἁγιασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι στειρευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολύπαιδας, τυφλοὶς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοὶς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὲ διετήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θάλασσα, καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ιερεὶς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βάσεις τῆς ψυχῆς, οὗ παρετράπης προσβολαὶς ἐναντίαις, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σὲ πρεσβεύων.

Ῥεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς θαυματουργέ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοῦς παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πόθω σὲ τιμώντων.

Ὁ τῶν δώρων τῶν θεϊκῶν, ἐπώνυμος, καὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, Ἱερέων ὡραιότης, θαυμάτων ἡ βρύσις, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νύν ἀνευφημείσθω, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον

Ἱεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνήν, καὶ ἁγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοὶς ἐν σκότει καὶ σκιὰ καθημένοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ὅτι ἐποίησέ μοὶ μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοὶς φοβουμένοις αὐτόν».

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγής, ἡ σὴ ἑορτή, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων, τοὺς σεπτοὺς πόνους σου Πάνσοφε.

Συνόμιλος, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγονῶς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις ἀεί.

Ἡθήκη τῶν ἁγίων σου, λειψάνων Πάτερ σοφέ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοὶς πιστοίς, ᾗ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἁγιαζόμεθα.

Θεοτοκίον

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ, διὸ σὲ μακαρίζομεν ἀεί, καὶ δοξάζομεν πιστῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α' Ὥρα καὶ Ἀπόλυσις.